

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

- 10 Quid si haberet speciale mandatum ad uendendum cum plena, libera, & generali administratione, & nu. 14. & 22.
- 11 Procuratoris potestas etiam cum libera & c. quando ad specificationem tantum dicitur restricta.
- 12 Vendere, & pretium de presenti recipere, & fidem de pretio habere differunt.
- 13 Procurator, cui aliqua specialiter fuerunt commissa cum plena, libera, & generali administratione, non potest donare, aut aliud donationem faciens facere. Item, si mandatum generale cum plena, & libera haberet, & nu. 25.
- 14 Terminum ad soluendum dare, seu prorogare est remittere, & donare.
- 15 Procurator si ad uendendum pro pretio, quod ipsi uidebitur, & ad pretium recipiendum, & in praedictis, & quolibet praedictorum cum plena, libera, generali, & speciali administratione sit constitutus, quid illa clausula cum plena, & libera & c. operetur, et quomodo sit intelligenda, & num. 23.
- 16 Procurator habens speciale mandatum ad uendendum potest fidem de pretio habere, nisi dominus mandauerit, ut uenderet, & pretium reciperet.
- 17 Terminum praefixum in contractu prorogare non potest is, cui aliquid arbitrio suo declarandum commissum fuit.
- 18 Procuratori si data sit potestas uendendi pro pretio, quod ipsi uidebitur, non censetur uersimiliter data etiam ei potestas habendi fidem de pretio.
- 19 Mandatum ad uendendum, & pretium recipiendum dato, infra quod tempus pretium esse recipiendum intelligatur.
- 20 Vendita re mea a procuratore meo, si ante traditionem rei, et possessionis ego alteri ignoranter rem illam uendam, & tradam, secundum emptor, cui traditio facta fuit, tanquam potior praesertur, etiam si postea uenditionem priuam ratificassem.
- 21 Mandatum specificum, & limitatum debet in forma specifica, & non per aequipollens adimpleri.
- 22 Procurator habens mandatum cum libera ad recipiendum solutionem quocumque tempore, & loco potest solutionem prorogare, secus, si simpliciter mandatum cum libera ad recipiendum solutionem haberet, nu. 24.
- 23 Procurator habens potestatem uendendi pro pretio, quod sibi uidebitur, & pretium recipiendi, & in praedictis, & quolibet praedictorum cum plena, libera, & generali administratione non dicitur habere potestatem donandi.
- 27 Procurator uendens, habita fide de pretio, dominum ex illo contractu obligat, licet rei uendite dominum non transferat.
- 28 Et quando hoc sit uerum, & talis contractus ualeat, & quando non.

E P I T O M E

Procurator habens mandatum ad uendendum, & tradendum rem cuiusque personae, cui, uel quibus ipse procurator uoluerit, pro illo pretio, prout ipsi uidebitur, & ipsum pretium recipiendum, & de recepto liberandum, precariam possessionem rogandum, & constituendum emptorem dominum, & procuratorem in rem suam, & in praedictis, & quolibet praedictorum cum pleno, libero, generali, ac speciali mandato, & cum plena, libera, generali, ac speciali administratione, & cum habita fide de pretio uendere, & dominum obligare non potuerit, hic demonstratur.

C A S U S C O N S I L I I.

PROCURATOR habuit mandatum ad uendendum, & tradendum domum cuiusque personae, cui, uel quibus ipse procurator uoluerit pro illo pretio, & pretii, prout ipsi procuratori uidebitur, & ipsum pretium, & pretia recipiendum, & de receptis liberandum & c. precariam possessionem rogandum, & constituendum emptorem dominum, & procuratorem in rem suam & c. Et cum pactis utililibus promittendum, & cauendum & c. & propterea obligandum cuiusque personae ipsum

con-

constituentem, & in predictis, & quolibet predictorum cum pleno, libero, generali, ac speciali mandato, ac cum plena, libera, generali, ac speciali administratione &c. Promittens dominus constituens predicta omnia, & singula vigore, & auctoritate presentis mandati gerenda omni tempore perpetuo firma, rata, & incorrupta habere, tenere, attendere, adimplere, & observare, & in forma latissima, prout in instrumento mandati continetur. Cuius mandati virtute procurator nēdidit Sempronio dictam domum, & illi omnia iura, que ipsi domino constituenti super ea cōpetebant, cessit pro certo pretio post infra plures menses partim ipsi procuratori, & partim cuidam Ianno tunc soluendo ex causis in instrumento uenditionis contentis. Demum dominus constituens ignorans uenditionem a dicto suo procuratore factam, Bernardino iura, & domum predictam cessit, & uendidit, ut in alio instrumento publico habetur. Stantibus predictis. Sempronius emptor, ut sibi possessio traderetur, & promissa seruarentur, obtinuit fieri preceptū domino constituenti tanquā obligato per instrumentū uenditionis factū a dicto suo procuratore. Queritur, an procurator in uendendo fines mandati exceperit, ita quod dominus nō obligauerit ad ea, de quibus in dicto instrumento uenditionis, & cessionis, & presertim ad tradendum dictam domum, illiusq; possessionem transferendum.

CONSILIVM CLXXIII.

- S**UPER dubio supra in prænarrato themate pposito, q procurator mandati fines nō exceperit, & sic dominus sit obligatus domus possessionē Sēpronio tradere, plurib.
- 1 modis demonstratur, & primo, quia ꝑ procurator faciens cōtigua, & uicina mandatū nō dicitur fines mandati excedere, sed adimplere, ut est glo. not. in c. licet. ergo 8. q. 1. in glo. 1. quæ allegat optimū text. in l. si. in si. ff. manda. ꝑ per quē Bar. ibi inquit, q mandatū implet, nō solū qui facit id, quod præcisē mandatū fuit,
 - 3 sed et æquipollēs Alex. in cōf. 25. in si. in 2. uol. sed ꝑ habere fidē de pretio est propinquū receptioni pretii, & illi æquipollere dicitur. I. quod uendidi, & ibi gl. ff. de
 - 4 contrahen. emp. ergo &c. ¶ Secundo ꝑ procurator, cui datū fuit mandatū ad uendendū pro pretio, qd sibi uidebitur, uel simpliciter ad uendendū, nō limitato pretio, pōt vendere, habita fide de pretio post certū tēpus soluendo, & dominus ex tali facto obligatur, ut est doctrina Bar. cum quo ceteri pertranscunt fm Alex. in l. a diuo pio. §. si emptor. ff. de rei iud. & Fel. in c. olim. il. 1. extra de rescript. in fin. 2. col. & in c. causam. in 3. col. extra de rei iud. dicit, procuratorē habentē mandatū ad uendendū rē simpliciter, nō limitato certo pretio, regulariter possē uēdere, habita fide de pretio, nisi in tribus casibus, inter quos casus noster nō enumeratur. Sed in casu, de quo agitur, procurator habuit mandatū ad uendendū pro pretio, quod sibi uidebitur, & sic pretium nō fuit limitatū, igitur &c. Tertio ꝑ quādo procurator habuit mandatū ad uendendū non limitato pretio, & causa nō sit expressa, ob quā deberet uendere, tunc pōt uendere, habita et fide de pretio, dummodo bona fide faciat. Bal. in l. in ciuile. C. de rei uendic. At in casu isto procurator bona fide egit, ut rē domini meliorē faceret, ueluti ex contentis in instrumento uenditionis apparet, nec fuit adiecta causa in mandato, propter quā procurator deberet uendere, ergo &c. ¶ Quarto pro hac parte cōsidero, q ꝑ procuratori factum fuit mandatū ad uendendum domū pro illo pretio, quod ipsi uidebitur, & ad ipsum pre-

tium recipiendum, & de illo liberandum, & de cōtis, & quolibet predictorum plenum liberum, & speciale mandatū cum plena, libera, generali, ac speciali administratione, que uerba optime licet procurator fuerit constitutus ad receptionem rei uendite, tamen ex arbitrio, & libertate, & in prediis concessa ipse procurator tempus ad soluendum pretium dare, quā lutioni pretii tempus certum fuisset appellatum, curatur specialiter constitutus ad recipiendum cum libero, & pleno arbitrio terminis prorogare posset, ut uoluit Bar. per illū qui romā. §. callimachus. in fin. uer. ff. de i. ubi hoc doct. communiter, & Alex. in 3. c. tur. nam illud idem, quod concessio libertatis administrationis importat quod omnis procurator, cui libera. ff. de procurat. concessio libere administrationis quod ueniam per text. in d. §. callimachus. iunctis Bar. cum quo alii pertranscunt sed nos sumus isto, ergo procurator ex libera, & generali actione potuit tempus ad soluendum pretium cūcut in terminis nostris potuisset generalis, & generalis administratio concessa esset, utcludunt Bart. & alii omnes. in d. l. a diuo pio. emptor per rex. in d. §. callimachus. & hoc tenet Bal. in d. l. in ciuile. & Fel. in d. c. cum olim. l. a diuo pio. ¶ Quinto pro hac opinione facit. l. fin. §. per d. blica. ubi ꝑ publicanus deputatus ad receptionem pecuniarum, & uectigalis pro communipote test terminum ad soluendū prorogare, & hoc tenet eo, quia publicanus a cōi deputatus dicitur per administrationē cum libera habere, ut ibi dicitur. ¶ Refert Alex. in d. §. callimachus. in 2. col. etiam dicit, canonistas communiter tenere, quod procurator habens mandatū generaliter libera potest tempus ad soluendum dare, & non prorogare. ¶ Quibus tamen omnibus rationibus, contrariam opinionem de iure uentoris etibitor, quod procurator predictus uirare mandatū facti non potuerit dictam domum uēdere pro pretio soluendo de mense Octobris, quia mandata potestas sequendi fidem emptoris, & tenent pro pretio de presenti recipiendo, ut dicitur in dato ei facto. Et si uerba Bart. in d. l. a diuo pio. emptor diligenter considerentur, hoc intente tenetur, nam Bart. ibi maxime in distinctione, quod considerat plures casus, primus est, ꝑ quādo procurator ecclesia, fisci, aut minoris, & talis non potest aliquo modo rem uendere, habita fide de pretio, si esset specialis, aut generalis procurator, aut procurator. in fin. ff. de iure fisci, ibique Bart. & Abb. in c. 2. extra de precat. & hic casus non est casus noster. Secundus casus est, quādo dominus ciallem procuratorem ad uendendum certū finitū fuit, cui limitatum mandatū decideret, si finis mandati non potest excedere argumentum gener. ff. mandat. Ex his uerbis Bart. illa prolatis inferitur, ꝑ quod si in mandato fuerit quod procurator deberet uendere pro pretio, & cunctia presenti, & sic mandatū fuisset limitatum, procurator non posset fidem de pretio habere, si finis mandati non posset excedere, & contrarie finis mandati non posset excedere. Hæc tamen non uendere, habita fide de pretio. Hæc tamen mens Bart. ibi idemque uoluit etiam Cyprianus ciuile. in fin. uer. C. de rei uendica. dicens, quod procurator habens mandatū speciale ad uendendum non potest fidem de pretio habere. Et ꝑ quod uerbis Bar. in d. l. g. romæ. §. callimachus. dicitur, mitari, nisi procurator spāliiter constitutus ad

cum libera, & generali admini-
 stratione hoc verum esset, quādo simpliciter
 mandatum ad vendendum, & recipiendum
 datur, quia non possit fidei de pretio ha-
 bere, nisi quādo liberā & c. in prædictis,
 si tunc enim procuratoris potestas
 sit specificata tñ restricta, vt ultra illa ex-
 tendi possit, vt voluit Aret. in cons. 4. in fi. ver-
 si. procuratoris potestas non potest fidei de pretio
 haberi, nisi arbitrium sibi datū esset pecu-
 niam recipiendi quocumq; tempore, & in
 quocumq; loco seruo Erosi videretur, posse reddi. Ex
 quo sequitur non potest, nisi dictum esset, qd
 habet arbitrium recipiendi quocumq; tempore, &
 in quocumq; loco est vendere, & pretium de presenti
 recipiendi fidei de pretio habere, vt not. in S.
 de rebus diuis. & in l. quod vendidi. ff.
 de contrah. empt. & est de mente Bar. in d. S. sed si em-
 ptor, ergo huiusmodi procurator etiam cum libera
 potestate non potest vendere, habita fide de pretio.
 17 Secundo procurator, cui aliqua specialiter com-
 missionem cum libera, & generali administratio-
 ne ad præiudicium domini omnia possit fa-
 cere, non potest, vt in l. procurator. cui libe-
 ra potestas datur, & c. qui ad agendum. de procura-
 toribus, tamen non potest donare, aut aliud fa-
 cere donationem sciret, vt in d. l. procurator.
 18 Item Bar. l. contra iuris. in fi. ff. de pact. glo.
 1. de procur. & in l. præf. C. de transla-
 tionibus, & alius, qui dicitur liberā admini-
 strationem habere, donare nō potest. l. 1. §. 1. ff. de tu-
 tel. dist. 1. cum plures. in fi. ff. de admi. tut.
 19 Item si filius. §. sed enim. ff. de donat. Sed si pro-
 curator, & dare tps ad soluendum est remitte-
 re, vt in l. omnes. in fi. & in l. ait prætor. §.
 quidam. ff. de his, quæ in frau. cred. & colligi-
 tur Bar. in l. fi. in prin. eod. tit. ergo virtute
 generalis administrationis procurator non
 potest tamen prorogare, aut tps ad soluendum cō-
 mittere, qd hæc clausula cum libera, &
 generali administratione, quæ etiam receptionē pre-
 tii, et quo expresse dictum fuit cum plena &
 libera potestate, & quolibet prædictorum, si eo
 modo dictum fuit, intelligitur, certè parum,
 nisi operaret, imò esset frustratoria, nisi intelli-
 gitur qd procurator possit terminum ad soluē-
 dum, & verba etiam in contractibus debent ali-
 quatenus colliguntur in l. si quando. ff. de leg. 1. l.
 si de iust. testam. in prin. l. 1. in fi. ad muni-
 cipal. l. licet. in fi. C. loca. & Bal. in rub. C. de con-
 tractibus, cum responderi potest, qd in terminis nostris
 potest, quam temporis prorogationē operari,
 videtur qd procurator possit solutionem pretij de
 presentibus in alijs rebus, quas non potuisset
 recipere, puta in alia pecunia iuxta not. in l. Pau-
 lus. ff. de iust. et iur. & sic alio modo satisfactionē
 recipere, cum ibi not. in S. vendite. Instit. de re
 proc. §. pen. ff. de tribut. & vt not. declarat So-
 cius in l. Callimachus. in 6. col. ¶ Tercio pro hac opi-
 nione dicitur l. text. not. in l. quicunq; §. si ei. in ver-
 si. in l. in l. de in l. in l. præsupponendo, qd pro-
 curator habens mandatū speciale ad vendendū, vt re-
 pñt hanc de pretio habere, nisi dñs expresse in ius-
 su suo inuenerit, ac pretiū reciperet, veluti est text.
 in d. S. si ei. ibi nisi forte mandatū sit ei præsen-

ti pecunia vendere: sed in casu occurrēti datum fuit
 mandatū nō solum ad vendendū pro pretio, quod
 ipsi procuratori videretur, sed et ad pretiū recipien-
 dum, ergo &c. ¶ Quarto induco. l. sed si. §. si seruus.
 ff. de contrah. empt. vbi si mandatū fuit seruo, vt fi-
 nes agri venditi demonstraret, id tantū demonstra-
 tum accipi oportet, quod dñs fēserit: Similiter ergo
 habens mandatū vendendi pro pretio, quod sibi
 videbitur, dicitur habuisse mandatū vendendi pro il-
 lo pretio, quod sibi videbitur, eo modo tñ, quo dñs
 fēserit, sed dominus fēserit, vt illud pretiū recipere de-
 beret, ergo sic debet intelligi mandatū datū, vt pro-
 curator habens mandatū ad vendendū non possit fi-
 dem de pretio habere: & hanc opin. vti veriorē se-
 quitur Salic. post Cyn. & Guliel. de Cui. in d. l. in cini-
 le. C. de rei vend. ¶ Quinto prædicta corroborantur
 ex text. cum ibi not. per Paul. de Cast. & al. os in l. si in
 lege. la. 1. in princ. ff. loca. vbi ¶ quando alicui aliquid
 arbitrio suo declarandū committitur, id censetur cō-
 missum, vt in arbitrium boni viri, sed tamen virtute
 talis arbitrij non potest terminū in contractu præfixū
 prorogare, vt ibi probatur, & expresse hoc dicit Pau-
 18 de Cast. Præterea ¶ dñs, qui procuratori inuixit, seu
 permisit vendere pro pretio, quod sibi videbitur, nō
 est verisimile, qd dederit potestatem etiam habendi
 fidem de pretio post tempus plurium mensium solu-
 uendo, arg. not. per Bal. in l. si donationis. C. de con-
 trah. empt. nam sic procurator potuisset duobus mo-
 dis dño præiudicare: primo in arbitrando minus pre-
 tium, & illius quantitatem iuxta ea, quæ habentur in
 l. si. C. de contrah. empt. & per Bar. in l. si societatem.
 §. arbitrorum. ff. pro soc. & Paul. de Cast. in d. l. si in le-
 ge. in princ. secundo in prorogando tēpus ad soluē-
 dum, quia sic minus pretium solui diceretur, vt in l. si
 prædij. in diem in fi. ff. de in diem adiect. §. plus. Insti-
 de actio. & in c. 1. de plus petit. & ideo ne in potestate
 procuratoris esset dño circa pretium præiudicare, ip-
 se duobus modis dedit ei mandatū, videlicet pro
 pretio arbitrio suo, dummodo illud reciperet, vt in-
 nuunt illa verba ad vendendū, & ipsū pretium reci-
 19 piendum, & de recepto liberandū: ¶ quod debet in-
 telligi infra breuissimū tempus duorū, vel trium die-
 rum, non aut nouem, aut decem mēsum iuxta not.
 per Raph. in d. l. a diuo pio. §. sed si emptor. veluti ibi
 referunt Alex. & alij, & Matth. de Math. in d. S. calli-
 machus. quæ refert ibi Soc. in pen. col. ¶ Nec prædi-
 ctis aduersantur ea, qd not. Barto. in d. S. sed si emptor.
 quia, vt dixi, de intentione Bar. fuit, procuratorem in
 terminis nostris nō posse de pretio fidē hñe, nā primò
 ibi loquitur de procuratore ecclesie, filici, & minoris.
 Secundo de procuratore alterius, qui ad vendendum
 fuit constitutus, & tunc si habuit mādātum limitatū,
 quod quidē potest quocumq; intelligi, & consequen-
 ter qd procurator deberet pretium recipere, tenetur
 seruare fines mandati, quos non potest excedere, &
 hic est casus noster. Tercio dicit Bar. qd si habens man-
 datum ad vendendū non habeat limitatū mandatū,
 nisi ratione causæ certæ adimplenda, dicendū est, vt
 ibi per Bart. cum quo alij pertranscunt, sed hic nō est
 casus noster. Quarto inquit, qd si procurator habeat
 generale mandatū ad vendendum simpliciter, & po-
 test fidē de pretio hñe, vt ibi per eum: & hic est non est
 casus noster, vt dictū fuit. Sexto principaliter conside-
 20 ro, ¶ qd procurator in casu nostro vēdidit domum de
 mense Ianuarij, fidemq; habuit de pretio vsq; ad, &
 per totam diem 20. mensis Octob. cum pacto consti-
 tuti de possidendo, saluis pactis, & cōuentis infra tri-
 pris: Inferius aut cōuentum fuit, qd procurator tene-
 retur tradere domum liberā, vacuā, & expeditam in-
 tra & per totam diem prædictam 20. Octobris, & qd
 emptor

emtor pretium soluere aliter non tenet, nisi prius facta sibi effectuale traditione, & consignatione possessionis dicta domus. Et consequenter ante dictam diem 20. Octobris domus ipsa non fuit emptori tradita, nec in eum illius possessio translata. Quo fit, ut dominus, quæ interim auri rei, & possessionis traditione alteri domum illam ignoratèr uendidit, & fortè alio, & maiori pretio, uel eodè, hoc enim non curo, & secundo emptori domum, eiusq; possessione tradidit, càm ipse fecit emptoris, cui prius traditio dicta domus facta fuit, priorè, & apriorè fecerit per l. quoties. C. de rei uendica. per què tex. hoc in terminis nostris uoluit glo. quæ sequitur Bar. in l. si indebiti. §. si. ff. de re hab. & alii ibi, qui plus uolunt hoc èt procedere, si dominus, qui ignoranter secundo uendidisset, uenditorum primam emptori primo facta postea ratificasset, put refert, ac sequitur Ias. in d. l. quoties. col. 10. Quare in casu occurrenti siue procurator fidè de pretio habere potuisset, siue non, emptor, q. cmit à domino, pector esse uidetur. ¶ Nec aduerfantur illa, quæ supra in Trium considerataui, nam & si ex prædictis optimè sub lata uidentur, tamen ut clarius, ac melius satisfacia, illis particulariter respondendo, & in primis dico non obfistere, q. sufficiat adimplere mandatū per æquipollens, uel facere actū proximū, & contigū, † quia mādatum specifiè, & limitatū debet in forma specifica, & non per æquipollens adimpleri, ut uoluit Maria. Soci. in consi. 53. dominus Angelus, & fuit dictū Bal. in l. si infortor. ff. si cer. pet. & probatur ex iis, quæ uoluit Aret. in consi. 4. & faciunt ea, quæ habentur in d. §. sed si emptor. p. Bar. & alios i. illo articulo, an procurator habens mandatū ad recipiendū pecuniā possit cōfiteri se recepisse. Et probatur ex tex. in d. l. qui Romæ. §. callimachus. ubi destinatus ad solutionē recipiendam non pōt terminū ad soluendum prorogare, quæ sunt diuerfa. Et ita expresse determinat Feli. in c. causam. in 3. col. de re iudi. ¶ Secūdo non obstat doctrina Bar. in d. §. sed si emptor. quia, ut dictū fuit, Trium uidetur uoluisse in terminis nostris, ut supra consideraui. Et ex his èt sublatū uidef id, quod tertio loco fuit consideratum ex mente Bar. quia Bar. ibi casum separatum à casu nostro ponit. ¶ Non obstat èt quartū, qd fortius stringit, quia ex dictis in primo, & secundo argumento, quæ aliter non refero, colligitur responsio, † habens enim mandatū cum libera in prædictis, & quolibet prædictorum, tunc dicitur habere pōtem prorogandi solutionem, quando haberet arbitrium cū libera recipiendū solutionē quocunq; tempore, & loco, ut est tex. no. in d. §. callimachus. in f. uer. ergo habens mādatū ad recipiendū solutionē cum libera simpliciter, hoc facere non poterit, argumento illius tex. qm arbitriū cū libera in prædictis, & circa prædicta per se non operatur, q. procurator possit prorogare terminū ex mente, & uoluntate dñi ex presūm, & doct. ff. de procurat. l. filius. Item uideamus. ff. de donat. l. 3. §. plane. ff. quod ui. aut clam, & d. l. contra iuris. §. si. ff. de pact. cū illis supra allegatis. Ad hoc ergo, ut procurator ad solutionem recipiendam deputatus possit solutionem prorogare, requiritur nō solum, q. habeat liberam, & generalē in prædictis administrationem, seu liberū arbitriū, sed èt ut illam liberam, & generalē habeat quocunq; tpe, & loco recipiendi, ut èt tex. singularis. in d. §. callimachus. & hoc expresse uoluit ibi Bal. ita illū tex. intelligēdo. dicēs, q. nuncius habens mandatū ad recipiendā pecuniā certo loco, & tempore, non potest terminū prorogare, nisi ei datum sit arbitrium recipiendi quocunq;

loco, & tempore: quod est summe notandum
elatione prædictorum, & eorum, quæ sibi dicuntur
alii. Et optimè etiam hoc probatur ex his uerbis
que, §. si ci. ibi nisi forte mandati sit et præstati
nia uendere, iunctis etiam ijs. que dicitur in
gub. 646. Præterea ¶ cum ipsi procurator dimittit
testas uendendi pro illo pretio, quod sibi datur
& cū libera, & generali administratione, pro
feruntur etiam ad arbitrium datum quod
uendēde, nullus sani capitis diceret, qd. ex
rit potestatem donandi domum, sed solum
ad pro certo ipso arbitrio boni uiri, quālibet
uidebitur, arbitrium boni uiri significat
garibus allegatis p. Ant. Abb. & alios in c.
& l. fideicommissa. §. quamquam. ff. de lega
uis forte procurator potuisset uendere p
tio, si tamen minori, led conuenienti, arbit
ri uendiderit, dicitur satisficisse, nec cessat
se. Ergo & similiter illa uerba ad recipiendi
libera, & generali administratione ita deb
gi, ut donationem non includat, prout in
procurator ex illis fidem de pretio habere, d
tempus ad soluēdū dare potuisset. Et ceterū
la sub una, eadēq; determinatione includit
licet lib. ea, qd. habeat in prædictis, & quilibet
dōrū plenū, & liberum arbitriū, debent soluē
eodē modo, nō autē diuersimodē determinat
nam hoc iure. §. i. cum si mil. ff. de uulga & p
sus & si dando arbitriū liberū, & plenū ueniat
pretio, quod sibi uidebitur posset intelligi, quā
parte donandi potestatem haberet, quod regim
si expresse esset dictū, ut supra, & arg. d. de
de operi. liber. tamen non est uenissimē, quālibet
hanc potestatem remittendi, & donandi iunctis
supra retigi, arg. l. cum de debito. ff. de pactis
24 L. campanus. Præterea ¶ aliud est, quod donandi
concontraxer, & tempus solutionis certifica
rat, postea constituit nuncium ad recuperan
cuniam debitam arbitrio suo libero, & liberat
de pecuniā quocūq; tempore, & loco, & temp
rit prorogare, quia hoc significat quod certum
dati. Et hoc modo proprie loquitur et cōtemp
ter docto. Bar. & alij in d. §. callimachus. Et
quia in incertis, & non in certis locus est contin
L. continuus. §. cū ita. ff. de uerbo. oblig. qd. ali
aliud est, qd. det mandatum alicui, ut pōtius
pro pretio, quod sibi uidebitur, & ad illius lib
& de recepto liberandum cum plena admini
nistratōe, & tunc quia uerba nō sunt pūctua
ra, ac possunt diuersimodē intelligi, ut etiam
colligitur, non poterit diu longum potestatem
de pōio habere, ex quo uerba expresse non
possit et remittere, & donare p. prædicta ex
recte animaduertitur, tolluntur oīa, que in p
siderari possent. ¶ Nec oblat argumētum, quod
tantum debet operari speciale mandatum
speciem, quantum generale quocūq; omnia
25 & Alex. in d. §. callimachus. quia dico, ¶ ge
nerale mandatum cum libera non certum
potestatem remittendi, & donandi, nisi uerba
presē inferant. d. §. callimachus. iunctis alijs
gatis, ergo & speciale mandatum cum libera
ret quoad suam speciem non debet dimittere
curator habeat hanc remittendi, & donandi
tem, cū. n. ratio diuersitatis non apparet, quā
troque dicendum est. l. a. titio. in fi. ff. de acq.
oblat rex. in d. l. fi. in fi. & l. si quis profectus
ut supra, inducitur, quā illi multipliciter modo
26 & Alex. & Imo. in d. §. callimachus. in p. p. p.
quatur de principali, qui nomine suo, & ad suū

Transfaktionem faciam a procuratore habente mā datum ad lites, et ad transigendum ualuisse, quamuis reperiatur aliud mandatum ab eodem factum eidem eadem die ad lites, et ad iudicia, et quamuis simpliciter in mandato sit dictum ad transigendum abique eo, quod dictum fuerit cum tali, et super talibus rebus, et ex duobus mandatis ab eodem factis eidem plenius atque in hoc casu demonstratur.

CONSILIVM CLXXV.

RAESVPPON TVR ex aduerso in præ-
senti causa, q̃ Hieronymus transfigendo
non potuit Ioannibaptista absenti præui-
dicare, argumento. l. non debet alteri. ff.
de regu. iur. & C. res inter alios acta. Nec obfiste man-
datum illi à Ioanne baptista factum ad lites, & ad trafi-
gendum, quia † aliud reperitur mandatum factum
eodem die, & scriptum ab eodem notario, in quo Ioan-
nes baptista mandatum facit Hieronymo ad lites
& sic ad iudicia, & non ad transfigendum: quod man-
datum continens minus attendi debet, & non aliud,
per doctrinam Bald. in l. falsus. colu. 7. uerfic. scias tamen.
C. de furt. qui dicit, q̃ si producantur duo mada
ta eadem die facta, & non appareat, quod prius factū
fuerit, debet attendi illud, quod dat minorem ballā p
tex. in l. sempronius. proculo. ff. de lega. 2. ubi etiam
Bald. idem sentire uidetur dicens, item nota, quod
instrumentum continens plus trahitur ad illud, quod
continet minus, & sic error præsumitur in pluri, non
in pauciori per illum tex. qui probat, quod † si scri-
pturæ diuersæ eodem loco, & tempore factæ inter
eosdem discrepent in summa, statim scripturæ mino-
rem summam continenti, quia in illa concordare ui-
dentur, ut uoluit etiam Bald. in l. scripturæ in 2. opo-
pos. C. de fid. instrument. argumento. l. diem. §. si plu-
res. ff. de arbit. uerum ex opposito Bald. in l. si ita scrip-
tum. ff. de hæred. instit. inquit, præualere scriptu-
ram, quæ est plenior, & subdit posse ex illo tex. su-
mi argumentum, quòd quando diuersa procurato-
ria eiusdem reperiantur, illud præualeat, quod est plen-
ius, quod sine dubio uerum est, si plenius fuerit po-
sterius: non negat tamen, quòd si non constaret de
prioritate, nec de posterioritate, plenius et non debe-
ret præferri, quamuis minus dubiū esset, quando plen-
ius diceretur posterius. ¶ His stantibus, pro resolu-
tione in præsentī causā dicendum est, q̃ si quando p-
curatoria, de quibus supra, essent inter se aduersa, &
contraria, tunc tanquam inter se repugnantia nō ua-
lerent. l. 1. & ibi Bal. C. de furt. & l. ubi repugnantia. ff.
de reg. iur. at si non essent inter se aduersa, sed diuer-
sa, tunc si unū contineat plus, & aliud minus, & p-
curatorium continens plus reducitur fit ad illud, qd̃
continet minus, ut quia diuersitas inter illa solū erat
in quantitate, & summa, illud, quod minus in quanti-
tate, p̃tinet p̃ualere, & attēdi, & hoc mō intelligēdū id,
qd̃ uoluit Bald. in d. l. falsus. per d. l. sempronius pro-
culo, prout illud declarat Alexan. in d. l. falsus in apoli.
& est de mente ipsius Bald. in d. l. scripturæ. Si uero duo
instrumenta, seu procuratoria differant in qualitate,
& non in substantia, ut quia unum factū fuerit sub cō-
ditione

S V M M AE.